

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Варна , 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела И. Писарова

при участието на секретаря Албена И. Янакиева
като разгледа докладваното от Даниела И. Писарова Търговско дело № 20203100901093 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 във вр. с чл.608 ТЗ.

Образувано е по молба на **ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277**, Варна, представлявано от управителя Ангел Гочев, за откриване производство по несъстоятелност на молителя поради състояние на неплатежоспособност, евентуално свръхзадълженост.

В молбата се твърди, че дружеството развива търговска дейност, но показателите за ефективност, рентабилност и финансова автономност намаляват, загубите нарастват, намаляват приходите от дейността. Дружеството изпитва затруднения в ликвидността и посрещане на финансовите си задължения; няма възможност да се разплаща с търговските си партньори, доставчици и кредитори; спряло е разплащанията и не обслужва кредитите си. Налице са просрочени публични задължения в значителен размер. Твърди се, че тези затруднения не са временни, а от друга страна дружеството не разполага с имущество за покриване на задълженията си. Поради това молителят претендира, че са налице предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност, така и поради свръхзадълженост на търговското дружество. Претендира се постановяване на решение за откриване на производство по несъстоятелност по реда на чл.630, ал.2 ТЗ и за прекратяване на дейността едновременно с откриване на производство по несъстоятелност.

При преценка редовността на молбата, съдът констатира, че същата е подадена от материално легитимирана страна съгласно чл.625 ТЗ като се твърдят съществените за производството обстоятелства. Молбата е подадена от длъжника чрез законния му представител, приложен е ГФО и баланс към датата на подаване на молбата, уведомление до НАП за предприетото производство съгласно чл.78 ДОПК, поради което са изпълнени

предпоставките за редовно сезиране на съда по чл.628 ТЗ.

В производството, образувано по молба на длъжника, не се дължи предварително внасяне на държавна такса съгласно чл.620, ал.1 ТЗ. С допълнителна молба от 29.10.2020г. молителят чрез упълномощен с изрично пълномощно съгласно чл.626 ТЗ, адв.Т.И. от САК, е представил уведомление да НАП съгласно чл.78 ДОПК, ревизионен акт от 30.01.2017г. на ТД на НАП –София и ГФО за 2019г. в цялост – баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за собствения капитал, отчет за паричните потоци по прекия метод, приложение към ГФО. Въведени са допълнителни твърдения относно обстоятелствата по изпадане на длъжника в неплатежоспособност, евентуално свръхзадълженост. В молбата се излага, че от 2016г. до 2019г. се откроява ясна тенденция на намаляване коефициента на платежоспособност, което се дължи на намаляване на собствения капитал на дружеството – молител. През 2016г. започва натрупване на значителни публични задължения, които намират отражение в счетоводните книжа на дружеството – през 2019г. достигат 1 278 хил. Посочени са и задълженията към контрагенти на молителя – ВТ Тойота България ЕООД с последно плащане към м.08.2017г. и КАРИ АГ ЕООД, с последни плащания към 2012г. Образувано е изп.дело на публичен изпълнител №160006935/2016г. като през 2020г. са продадени активи на длъжника и частично е погасен дълг за 130 000 лева.

В съдебно заседание молителят чрез пълномощника си адв.Т.И. поддържа молбата и не възразява по изготвения от съда проектодоклад.

Съдът констатира, че към настоящия момент е отпаднала причината за спиране на производството поради прекратяване на образувано паралелно производство по чл.625 ТЗ, по молба на кредитор на длъжника Старт Трейдинг ЕООД, по т.дело №1273/2020г. на ВОС, ТО. С определение от 14.01.2021г., влязло в сила на 10.02.2021г., производството по това дело е било прекратено, поради което и с определение 17.02.2021г. производството по ТД №1093/2020г. е възобновено. По отношение на молителя- кредитор Старт Трейдинг ЕООД е постановен отказ за присъединяването му към настоящото производство.

Въз основа на твърденията на молителя, събраните доказателства, вкл. служебно от съда по несъстоятелността съгласно чл.621а ТЗ, съобразно приложимите разпоредби на закона и по вътрешно убеждение, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625, чл.631, съотв. чл.742 ТЗ фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице, молителят да не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; да е налице неплатежоспособност по смисъла на чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат траен и необратим характер и да представляват обективно състояние на търговеца, съотв. последният да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, които хипотези законът дава алтернативно. Съгласно цит.разпоредба на чл.608 ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо и установено по

основание във фазата по разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. Въведеното в евентуалност основание за откриване на производство по несъстоятелност съгласно чл.742 ТЗ изисква установяване от молителя, че цялото имущество на дружеството не е достатъчно за покриване на паричните му задължения.

В случая, с оглед качеството на молителя -търговско дружество, е налице първата от посочените по-горе материални предпоставки за откриване на производството съгласно чл.1, ал.2 от ТЗ. Молбата е подадена от легитимирано лице, представляващо по силата на закон дружеството, а поддържането □ в открито заседание чрез надлежно упълномощен адвокат е изрично пълномощно. Въведените с молбата твърдения попадат в обхвата на приложение на чл.608 и чл.742 от ТЗ.

При преценка въведените от законодателя презумпции съдът констатира, че презумпцията на чл.608, ал.2 ТЗ е неприложима за търговеца – молител, тъй като същият е обявявал надлежно ГФО на дружеството, вкл. за три поредни предходни години преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ. Съгласно ал.3 на разпоредбата, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Молителят твърди наличието на тези обстоятелства – спиране на плащанията още към края на 2019г. /молба на л.35 по делото/.

С оглед характера на настоящото производство, инициирано по молба на длъжника, последната хипотеза в чл.628, ал.4 ТЗ не намира приложение при преценка по същество на основанията неплатежоспособност. Налице е предвидената в ал.3 хипотеза на спиране на плащанията като същата следва да бъде преценявана и с оглед обективното икономическо състояние на търговеца, а последното е предмет на поставена от молителя счетоводна експертиза. Съгласно презумпцията на чл.603, ал.3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ, спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т. нар. "оборима презумпция", като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но върху действителното състояние на търговеца и възможността му да плати изцяло или частично вземания на отделни кредитори. Релевантен е фактът на неплатежоспособност, която представлява обективно състояние на невъзможност да се посрещат текущите задължения. Молителят сам твърди, че е налице спиране на плащанията и затруднения в погасяване на задълженията с начало още през 2016г. Считано от този момент до декември 2019г. се твърди, че дружеството изпада в трайно състояние на невъзможност да посреща задълженията си. /вж.молба на л.35 по делото/ Извършените частични плащания през 2019г. не са помогнали за възстановяване на платежоспособността на дружеството и неговата рентабилност. Тези обстоятелства са детайлно разгледани в приетата счетоводна експертиза, в която предмет са предпоставките на въведеното евентуално основание – свръхзадълженост на търговеца.

Съгласно постоянната съдебна практика, *неплатежоспособността* е обективно икономическо състояние, при което търговецът не може да изпълнява изискуеми парични задължения към кредиторите си. За да се установи дали търговецът е неплатежоспособен, е необходимо да се изследва неговото цялостно финансово - икономическо състояние към момента на

приключване на устните състезания по делото и да се отговори на въпроса дали с притежаваните краткотрайни активи той може да погаси краткосрочните/текущи задължения към кредиторите на база реалната ликвидност на активите. Според решение №71/30.04.2015г. по т.д. №4254/2013г. на ВКС, I т.о., от значение относно преценката за неплатежоспособността са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи към краткосрочните/текущи задължения на предприятието, тъй като именно с тях търговецът посреща текущите си задължения. Водещ е коефициентът на обща ликвидност, но само при действителна ликвидност на всички елементи на краткотрайните активи, участващи в неговото формиране (материални запаси, краткосрочни вземания и финансови активи, налични парични средства). Липсва ликвидност на активите, когато на пазара няма търсене на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, както и когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. В тази хипотеза водещ ще е този от показателите за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който *включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства*, и състоянието на неплатежоспособност да се приеме за установено, ако с тях не се покриват текущите му задължения. Коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за евентуалното настъпване на това състояние в бъдеще. В решение по т.д. № 685/2012г. на ВКС, II т. о., е прието, че за отразяване действителното финансово - икономическо състояние на търговеца е недостатъчно простото съотношение на актива и пасива, залегло в изчислението на коефициентите за ликвидност. За целта съдът дължи комплексна преценка на структурата на актива, неговата реализируемост и ликвидността на включените в съдържанието му компоненти. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, при съпоставяне на активи спрямо парични задължения, аналогично на разрешението в решение № 71 по т. д. № 4254/2013 г. на I т. о. на ВКС, следва да се съобрази действителната ликвидност на активите, при това с реалната им пазарна /а не балансова/ стойност. Недоказаност на съществуването и/или ликвидността на съответен вид актив изключва съобразяването му при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие.

В молбата си молителят е посочил като активни само няколко кредитори – НАП, Старт трейдинг ЕООД, Енерсис АД, Йел Юръп матириалс хендлинг и Вертикал позишънинг груп, със задължения в общ размер от 1 705 018.12 лева. Срецу тях молителят е декларирал с подаване на молбата, че има вземания в размер общо на 243 383.40 лева, при това от трети лица. Декларирал е наличност по каса на дружеството в размер на 98 280.50 лева /вж.на л.11/ Приложил е ГФО за 2019г. и междинен отчет и баланс към датата на подаване на молбата /09.2020г./ Представени са справки за притежавани ДМА по балансова стойност, които в значителна степен представляват мобилна техника. Посочен е списък и на кредитори по лизингови и заемни средства на л.16 по делото. Представен е РА №Р-22221516006043-091-001/30.01.2017г.; постановление за продължаване действието на обезп.мерки на основание чл.161 ДОПК, наложени още през м.11.2016г. – възбрана върху имоти на дружеството; запор на МПС, запор на движими вещи и на налични суми по банкова сметка. Приложено е и постановлението за налагане на тези обезп.мерки от 08.11.2016г. както и постановления за налагане на други обезп.мерки от 2020г. /на вземане от трето задължено лице Завод за мебели и врати Алигатор/, от март 2019г. – запор на вземане от същото трето лице; от януари 2019г. – запор върху банкови сметки на длъжника; от февруари 2019г. – запор върху специализирана техника на длъжника.

По делото е приобщена справка на ОД на МВР-Варна от м.11.2020г., от която се установява, че дружеството –молител е собственик и ползвател на няколко МПС, в голямата си част представляващи товарни автомобили. Представен е списък и на МПС –бивша собственост на длъжника, видно от който същият се е разпоредил с част от притежаваното имущество с договори до 2015г., а по отношение на ползвани /лизинг/ МПС – през 2019 и 2020г. Приложено е удостоверение от АВп за извършените разпоредителни сделки с недвижими имоти и вписани възбрани /на л.141/ както и удостоверение от ЦРОЗ за вписване на запови по реда на ЗОЗ по договори за лизинг. /л.146 и сл./

От справката в КЧСИ се установява, че по отношение на молителя не са налице висящи изпълнителни дела. Образовано е изп.дело на публичен изпълнител №160006935/2016г. по описа на ТД на НАП –Варна срещу Йел България. /л.158/, от което се установява, че е извършена продажба на част от имуществото, предмет на изпълнение. Приложено е и удостоверение от НАП за извършените в хода на изпълнението действия – запови на движими вещи, МПС, възбрани, опис и окончателни оценки, 15 бр. проведени и 1 бр. насрочени публични продани и 1 търг с тайно наддаване.

От заключението на изслушаната и приета ССЕ /на л.214 по делото и сл./, която съдът кредитира изцяло като обективна и компетентно дадена, се установява следното: В таблица 1 от заключението вещото лице посочва структурата на активите на длъжника като сочи, че съществена част от тях /над 50%/ представляват *материалните запаси*, следвани от дълготрайни активи и вземания, а паричните средства заемат една незначителна част от всички активи за целия период от 2015 – 2018г. /съгл.обявените счетоводни баланси на дружеството за периода 2015 – 2020г./ При изследване структурата на пасива е видно, че изменението на капитала в края на 2020г. е отрицателно число като спрямо предходните години е налице дефицит. Текущият финансов резултат е отрицателна величина от 2018г. Негативните промени в собствения капитал са съпроводени с увеличаване задълженията към доставчици и лоши финансови резултати. Експертизата отбелязва в табл.3, че към 31.12.2020г. *дружеството има непогасени непублични задължения в значителен размер от 5 076 272.63 лева.*

Към 19.02.2021г. размерът на публичните задължения на Йел България ООД възлиза на 1 423 836.84 лева /главници и лихви/ като размерът на задълженията, за които е образувано цитираното по-горе изп.дело на публичен изпълнител са 1 412 141.39 лева, а размерът на текущи задължения – 11 694.73 лева. Затрудненото плащане възниква след издаване на РА от 30.01.2017г.

Заключението установява, че длъжникът е преустановил дейността си през 2019г. като приходите към края на 2019г. са спаднали спрямо 2018г. с 20.99% или с 443 хил.лева, а приходите спрямо края на 2020г. са намалели с още по-значителен процент – 71.76%.

Според заключението датата на най-ранното неудовлетворено вземане е задължение към НАП с падеж на 14.12.2016г., в размер на 10 293.67 лева, въз основа на справка-декларация по ЗДДС. Вещото лице е отразило известно разминаване на изготвените от молителя ГФО като единствено отчетът за 2019г. е изготвен съгласно изискванията на НСС1. Предходните ГФО за периода 2015 – 2018г. са изготвени съобразно НСИ, а не по счетоводен стандарт. Отбелязано е обаче, че не се констатира неосчетоводени първични документи както и неспазване на основни счетоводни принципи. Не са установени дълготрайни финансови активи. В таблица №4 е посочена структурата само на КМА като е видно, че паричните средства са

незначителна част от тях. На л.218 по делото вещото лице е посочило наличните публични задължения, които са обобщени като дата на възникване, основание, размер и дата на доброволно плащане. Видно е, че същите са в значителен размер.

В таблица №6 са посочени коефициентите на ликвидност и финансова независимост, които очевидно не съответстват на референтните стойности. Видно е, че за целия период от 2015 – 2020г. тези показатели, вкл. общата и бърза ликвидност са под желаните стойности. Същите изводи следва да се направят и по отношение показателите за незабавна и абсолютна ликвидност, които отразяват възможността за погасяване на краткосрочните задължения с най-бързоликвидните активи – за целия период тези показатели са под 0.5 /незабавна/ и под 0.3 /абсолютна ликвидност/. Дружеството не разполага в нито един момент от обхванатия от заключението с парични средства, с които да гарантира поне 1/3 от своите задължения. /л.219/ В тази насока са и показателите за автономност и финансова независимост, които също показват силна зависимост на дружеството от неговите кредитори. Пасивите са повече от собствения капитал като към 2020г. дружеството е и декапитализирано, тъй като собственият капитал е отрицателна величина, а именно -7 хил. лева. Налице е ниска рентабилност. В посока влошено икономическо състояние са и останалите, макар неосновни, показатели като рентабилност и коеф. на обръщаемост на мат.запаси в дни, съотв. коеф. на оборотите. Констатира се влошаване на тези стойности още преди края на 2019г. Не могат да се изчислят точните стойности на вземания и задължения поради липсата на аналитично водена счетоводна документация спрямо всеки кредитор/дебитор на длъжника.

Последно плащане към доставчик длъжникът е направил съгласно заключението на 31.12.2020г. към няколко кредитора, посочени в т.8 от ССЕ. Последното доброволно плащане към бюджета е от 23.12.2019г., а последно плащане към персонала е от ноември 2020г. Извършените частични плащания не могат да опровергават констатацията за наличие на трайни затруднения в ликвидността и платежоспособността. Най –старото непогасено задължение с изискуемост към 14.12.2016г. е с кредитор НАП, посочено по-горе.

Вещото лице е изследвало и наличните ДМА като констатира, че същите са недостатъчни за обезпечаване на всички кредитори, а освен това са твърде амортизирани. Тяхната балансова стойност е едва 380 719.69 лева.

Въз основа на извършения финансов анализ вещото лице заключава, че длъжникът е в трайно влошено финансово състояние, което има необратим характер. Дружеството е декапитализирано през м.12.2020г., а още преди това е било в очевидна неплатежоспособност като извършените през 2020г. последно плащания към отделни кредитори и персонала, не променят това обстоятелство. През почти целият изследванот експертизата период 2015 - 2020г. дружеството е реализирало загуба от дейността си като през 2018г. същата достига до 195 хил.лева като стопява натрупаните в предходни години печалба. Тази тенденция е започнала още през 2019г. като с приходите от извършваната дейност длъжникът не може да покрива краткосрочните си задължения още към края на 2015г.

Показателят собствен капитал изразява съотношението между дълготрайните активи на длъжника и дългосрочните пасиви. Към 31.12.2020г. оборотният капитал /способността на предприятието да погасява текущите си задължения/ е отрицателно число в две поредни години и към 2019г., и към 2020г. Налице е дефицит на оборотен капитал още към 31.12.2019г. Отрицателният оборотен капитал показва нарушаване на ликвидността на дружеството и затруднение в погасяване на краткосрочните задължения.

Имуществото на молителя по баланса към м.09.2020г. се състои от КМА на стойност от 5085 хил.лева. и не е достатъчно за покриване задълженията му, които са в размер на 5633 хил.лева както и на разноските в несъстоятелността в размер на 9 300 лева. /т.20 от заключението/ Размерът на чистата стойност на капитала е разлика между активи и задължения по баланса към 31.12.2020г., която разлика е отрицателно число /-548/ хил.лева, дори при изключване на разноските.

По отношение на наличните парични средства, тъй като и сам молителят е декларирал такива към подаване на молбата по чл.625 ТЗ, вещото лице установява към 31.12.2020г. свободни парични средства по счетоводни регистри в размер на 108 357.91 лева. В устните си обяснения вещото лице посочва, че не може да се ангажира със становище дали тези парични средства по каса или банкова сметка реално съществуват и могат да послужат за покриване на първоначалните текущи разноси в производството. Всички разплащателни сметки обаче са запорирани. Ако са налице парични средства, то би следвало да са в каса или в съдружниците, тъй като персоналът е бил разпуснат още през 2020г., а такива данни не са събрани по делото и не са сочени от молителя. В тази връзка съдът е изискал допълнителна справка от молителя, който е уточнил с молба от 24.03.2021г., че разполагаемата касова наличност на дружеството е в размер на 112 лева /на л.242 по делото/. При това положение, дружеството не разполага със свободни парични средства.

Въз основа на заключението, приложимите законови презумпции на чл.628, ал.2 и ал.3 ТЗ, липсата на каквито и да са счетоводни записвания, регистри и първични документи, липсата на дейност за продължителен период от време, липсата на приходи от дейността, deregистрацията на дружеството, липсата на свободни парични средства, съдът достига до извод, че се установяват съвкупно предпоставките на чл.608 ТЗ, т.е. дружеството е в състояние на неплатежоспособност, на обективна невъзможност да посреща текущите си задължения. В случая е налице обективно трайно влошено икономическо състояние на търговеца, което изцяло попада в характеристиката за неплатежоспособност.

Съгласно р.201/2014г. по к.т.дело №659/2014г. на I т.о. на ВКС, неплатежоспособността и свръхзадължеността са самостоятелни основания за откриване на производство по несъстоятелност и няма пречка да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната им дата. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадълженост продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличие на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението. Предпочитаното от молителя основание е неплатежоспособността, а в евентуалност еу въведено основанието свръхзадълженост. Съгласно разпоредбата на чл.742 ТЗ, търговското дружество е свръхзадължено когато неговото имущество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. От изложените по-горе констатации по доказателствата се установява по категоричен начин наличие на такова състояние. Свръхзадължеността, аналогично на неплатежоспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество. Състоянието на свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност е самостоятелно, спрямо неплатежоспособността, и цели да изпревари /освен когато съвпадне с него/ неминуемо следващото от същото състояние на неплатежоспособност, като

осигури на един по-ранен етап и поради това обективно по-благоприятна възможност за справедливо удовлетворяване на всички кредитори или оздравяване на търговеца. То се санкционира не предвид невъзможността на търговеца да покрива изискуемите си парични задължения, а поради невъзможността му да компенсира загуби с печалба от дейността си, обусловено от съдържанието, структурата и ликвидността на активите. Затова от значение за обективизиране състоянието на свръхзадълженост е показателят "собствен капитал", участващ в коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост. Стойностите на същите следва да се съобразят, както и промяната им в рамките на целия изследван период, в аспект на обосноваване или отричане възможността за изпадане в неплатежоспособност в бъдещ момент, тъй като зависимостта от привличения, за сметка на собствения капитал, би могло да се окаже обременително и рисково за търговеца именно в дългосрочен план.

В случая от събраните по делото и обсъдени по-горе доказателства се установява наличието и на двете основания, въведени от молителя с молбата по чл.625 ТЗ. Налице е както невъзможност на търговеца да посреща текущите си задължения, така и невъзможност задълженията му да бъдат компенсирани с наличното му имущество.

При определяне началната дата на състоянието, от значение за откриване на производство по несъстоятелност, съдът съобразява формираната последователна и непротиворечива практика на ВКС [/реш. № 80 по т. д. № 1565/2014 г. на I т. о., реш. № 33 по т. д. № 915/2009 г. на II т. о., реш. № 115 по т. д. № 169/2010 г. на II т. о., решение № 90 по т. д. № 1152/2011 г. на I т. о., реш. № 44 по т. д. № 983/2011 г. на I т. о., реш. № 64 по т. д. № 959/2009 г. на II т. о., реш. № 54 по т. д. № 3035/2013 г. на II т. о., реш. № 225 по т. д. № 2572/2015 г. на I т. о. на ВКС и др. /](#), съгласно която началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си и ликвидни парични задължения към кредиторите по чл.608 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя с оглед неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите, като проявление, външен белег на неплатежоспособността. Трайно и непротиворечиво се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спирането на плащанията, а причините за това - липсата на краткотрайни активи, с достатъчна степен на ликвидност, за покриване на краткосрочните задължения. Във всички случаи, обаче, съобразяването на данните за икономическото състояние на търговеца към определен момент, за нуждите на основанието "неплатежоспособност" предпоставя установено изискуемо вземане на кредитор към същия този момент, останало неудовлетворено - пълно или частично. По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ, фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочните/текущи задължения към всички кредитори по чл.608 ТЗ. Началната дата е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. началната дата на неплатежоспособността следва да се определи при съобразяване с общото икономическо състояние на длъжника и моментът на спиране на обслужване

на задълженията, а не от конкретно извършено или неизвършено плащане към кредитор. Релевантно за наличието на свръхзадълженост е съотношението между реалното имущество и паричните задължения на капиталовото търговско дружество. Необходимо е установяването на имуществото по действителната (реална) стойност, а не по балансовата (счетоводна) стойност.

Въз основа на изслушаната експертиза и останалите доказателства по делото, съдът определя началната дата в периода, в който е налице пълно проявление на предпоставките по чл.608 и чл.742 ТЗ, а именно от 2017г. до 2020г. Коефициентите за обща и най-вече върза ликвидност са през целия период 2015-2020г. под препоръчителните стойности, но особено се влошават в периода 2018- 2020г. Съдът намира, че показателят за абсолютна ликвидност не е от решаващо значение при преценката на неплатежоспособността, тъй като в целия период паричните средства са незначителна част от КМА, за сметка на стоките, материалните запаси и суровините, които са значителен и относително постоянен процент в периода. Независимо от това, видно е, че през целия период на изследване /2015-2020г./, показателят за незабавна и абсолютна ликвидност са под 0.3, което означава изключително затруднение в посрещане на текущите задължения. Дружеството не притежава бързоликвидни активи за погасяване на задълженията си. През 2020г. дружеството е декапитализирано като пасивите са повече от собствения капитал, който е отрицателно число /-7 хиляди лева/. В 2018г. са налице и отрицателни стойности на коефициентите на рентабилност. През целия период са налице и влошени показатели на коеф. за обрачаемост на материалните запаси, който през 2020г. вече е многократно завишен, т.е. задържане на мат.запаси в дружеството. Към края на 2019г. събираемостта на вземанията е силно намалена като отнема повече от година. /л.219, ССЕ/ Поради липсата на аналитична счетоводна информация вещото лице не може да посочи възрастовия анализ на вземанията като част от КМА на длъжника, което е пречка съдът да обсъди този актив от имуществото. В голямата си част амортизирани са и ДМА на длъжника. След 2019г. няма и приходи от дейността. За 2019г. е отчетен и отрицателен оборотен капитал, т.е. разлика между КМА и краткосрочните задължения, което е показател в краткосрочна перспектива. Стойността на оборотния капитал характеризира способността за погасяване на текущите задължения на дружеството – при молителя този показател е отрицателен в две поредни години 2019 и 2020г. Същевременно съдът отчита, че с настъпилата изискуемост на публичните задължения по РА на 16.02.2017г., платежоспособността на дружеството е силно влошена, а невъзможността с приходите от дейност да се посрещат краткосрочните задължения е налице още в края на 2015г. След обстойна преценка на установените обстоятелства, съдът намира, че началната дата на неплатежоспособност следва да бъде определена след датата на влизане в сила на РА от 17.01.2017г., с който е установено вземане на държавата в значителни размери, в който момент са проявени и останалите предпоставки на неплатежоспособността съгласно чл.608 ТЗ. Практически през 2018г. и следващата 2019 и 2020г., цялото имущество на длъжника е предмет на изпълнение по образуваното изп.дело №160006935/2016 по описа на ТД на НАП, а през 2019г. спират и приходите от дейност. През 2018г. са датирани повечето задължения към доставчици и трети лица в значителни размери, видно от заключението, а същевременно е налице принудително изпълнение върху имуществото на длъжника. Поради това съдът определя началната дата на неплатежоспособност към 31.12.2017г., след който момент икономическото състояние на търговеца е с характеристика на прогресивно, трайно и необратимо влошаване на всички икономически показатели.

С оглед липсата на данни за наличие на бързо ликвидно имущество /което да може бързо да се реализира и да се превърне в парични средства, за

да послужи за покриване на разноски/, с протоколно определение от 12.04.2021г., съгласно чл. 629б вр. чл. 632 ТЗ, длъжникът е приканен ведно с евентуални кредитори да предплатят минимални начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 9 300 лв., в двуседмичен срок от уведомяването. В указания по-горе срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноски, а с оглед ангажираните и служебно известни на съда обстоятелства, не са и налични такива у длъжника. При така установените факти, съдът прави извод, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриването на производство по несъстоятелност и производството да бъде спряно. С оглед предвидената в чл.632, ал.2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал. 1 от ТЗ длъжникът не се заличава от ТР, съдът намира, че имуществото на молителя, което евентуално ще бъде открито или реализирано след решението по чл.632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството като се постанови обща възбрана и запор върху същото.

Доколкото производството е образувано по молба на длъжник, на осн.чл.620, ал.1 ТЗ, държавната такса следва да се събере от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, представлявано от А.Р.Г., с начална дата – 31.12.2017г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170.

ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, на основание чл.632, ал. 1, изр. 1-во от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА на осн.чл.632, ал.6 ТЗ длъжника ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, в едномесечен срок от вписването на решението да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомявания за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и

осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно [Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя](#) и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на длъжника.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.2 ТЗ, на молителя ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в едногодишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по банкова сметка на съда необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ в размер на 8 000 (осем хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл.632, ал.4 ТЗ, че ако в едногодишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170.

ОСЪЖДА ЙЕЛ БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК 200414277, Варна, кв.Вл.Варненчик, бл.407, вх.10, ап.170, да заплати по сметка на Варненски окръжен съд, сумата от **250.00** /двеста и петдесет/ лева, представляваща дължима държавна такса по молба за откриване на производство по несъстоятелност, на осн. чл.620, ал.1 от ТЗ вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър при АВп, на основание чл. 633, ал. 1 вр. чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл. 634 в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____